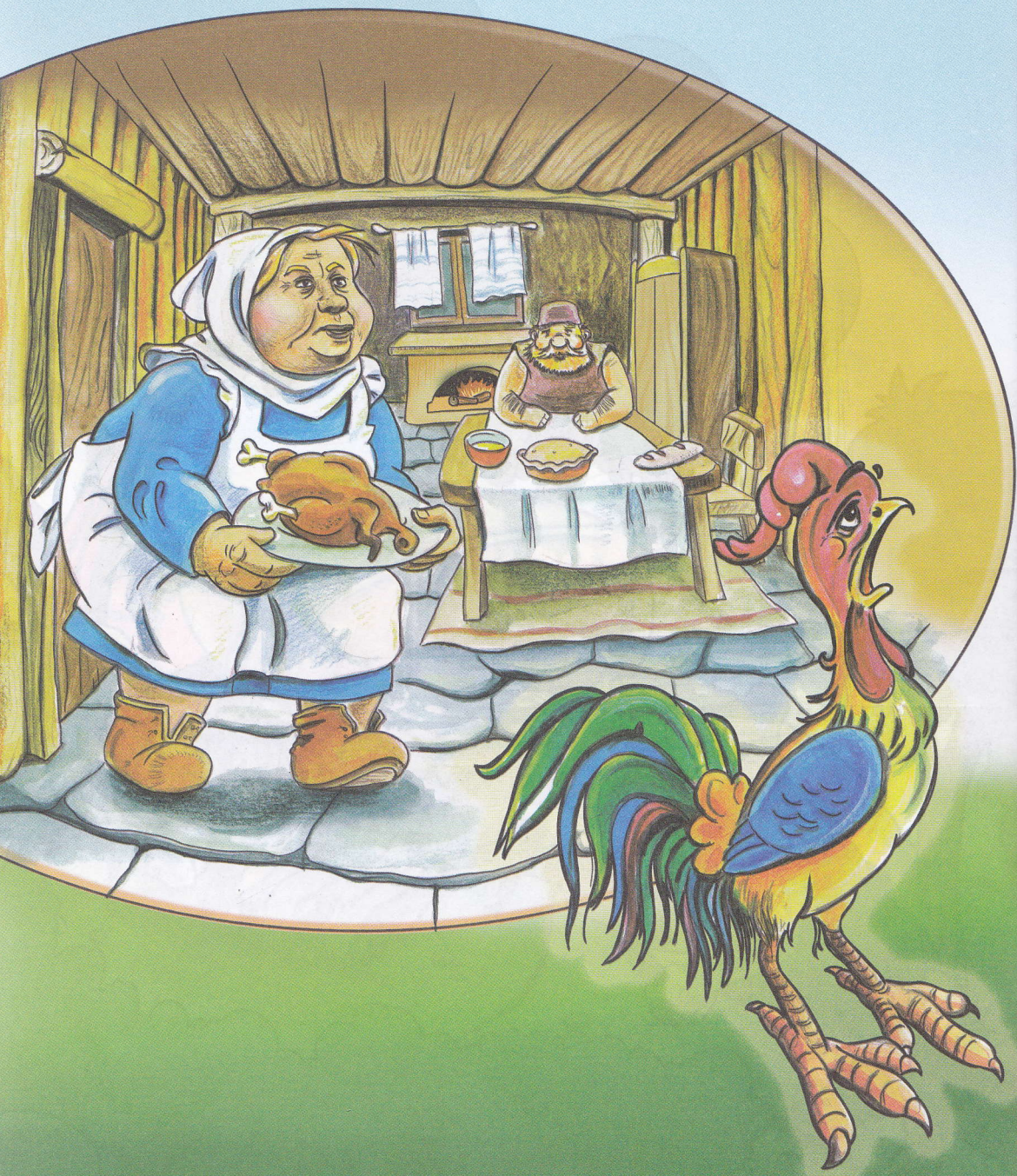

TRĂIA ODATĂ, ÎNTR-UN SAT, UN MĂGAR CARE AVEA UN STĂPÂN FOARTE SEVER. ANI LA RÂND, MĂGARUL CĂRASE LA MOARĂ SACI CU GRĂUNȚE ȘI MUNCISE DIN GREU. DAR DE LA O VREME BIETUL ANIMAL ÎNCEPU SĂ ÎMBĂTRÂNEASCĂ ȘI PUTERILE ÎI SLĂBIRĂ. EL PRICEPU CĂ NU ÎL AȘTEAPTĂ VREMURI PREA BUNE, AȘA CĂ SE HOTĂRÎ SĂ PĂRĂSEASCĂ FERMA ȘI SĂ PLECE DIN SAT.

COCOȘUL ÎL VĂZU TRIST ȘI ÎNGÂNDURAT ȘI-L ÎNTREBĂ CE S-A ÎNTÂMPLAT. DUPĂ CE-I ASCULTĂ POVEȘTEA, COCOȘUL SE HOTĂRÎ IMEDIAT SĂ-L ÎNSOȚEASCĂ PE MĂGAR.

**NICI EL NU O DUCEA PREA BINE, IAR CU CÂTEVA ZILE ÎN
URMĂ O AUZISE PE SOȚIA FERMIERULUI CĂ AR VREA SĂ ÎL
TAIE, DEOARECĂ CAM ÎMBĂTRÂNISE, ȘI SĂ FACĂ DIN EL
UN BORȘ BUN.**

**CÂINELE ȘI PISICA ERAU ȘI EI PRIN PRAJMĂ ȘI AU
AUZIT TOATĂ DISCUȚIA. FIECARE ÎȘI SPUSE OFUL!**

**CÂINELE NU MAI VĂZUSE DEMULT MÂNCARE ÎN
CASTRONUL SĂU, ȘI ÎNCEPUSE SĂ SLĂBEASCĂ, IAR CÂND
PISICA ÎNCERCASE SĂ BEA PUȚIN LAPTE, STĂPÂNA SA
APROAPE ÎI RUPSESE SPATELE CU MĂTURA.**

